

Leul si măgarul

Vasile Militaru

Un leu care pe vremuri fusese Imparat,
Insa pe care soarta apoi l-a detronat,
Intrase, -pe cat spune un mar cronicar, -
In slujba la magar.

Facand aceasta leul nevolnic si batran,
Crezuse ca magarul, ilustrul sau stapan,
Va tine socoteala, in vremi cine-a fost leul
Si-o sa-i respecte eul, -
Cu-atat mai mult ca 'n vremea can leul sta pe Tron,
Magarul ii fusese Curtean iubit, cocon...

E drept ca dinspre partea mancarii, n'avea grai
Sa multumeasca, leul: traia, ma rog, ca 'n rai,
Caci, la magar acasa, - nu mai le 'nsir pe-anume,
Dar se gaseau toto felul de bunatati din lume
Si dintre toate astea, nimic nu sta sub chee,
Ba liber era leul, banchete chiar sa dee,
Dar.. uite, vezi, in toate pe lume e un "dar"
Si leul, nu odata plangea un plans amar,
Caci urechiatul nostru, parca 'ntr'adins, mereu,
Cand ii era pe lume mai drag bietului leu,
Ii porunceau, cu vorbe rostite plin si rar,
Cu ifos de magar:
Ba sa-i aduca ceasca de mazagran cu pai,
Ba vant sa-i faca 'ntr'una c'un mare evantai,
Ba ii cerea, - si leul simtea nespusa greata, -
Sa-l spele pe picioare in orice dimineata...

A suferit sarmanul de leu o luna 'ntreaga,
Dar intr'o zi cu soare,
Pe cand magarul nostru era la vanatoare, -
Isi stranse 'ntr'o desaga
Avutul bietului leu
Si, parasind belsugul, s'a dus cu Dumnezeu...

Esind insa pe poarta, l-a intrebat un caine:
- Cum, leule, se poate sa fugi tu de-asa paine?!
Ce vei manca, sarmane, cu 'ncepere de maine?

- Hei, mai Grivei, -raspunse oftind, fugarul meu, -
Cand te-ai trezit pe lume asa cum sunt eu,
Leu, -

POEZII ONLINE

Fost Imparat pe vremuri si mare Ghinarar, -
Perferi un trai amar,
Preferi sa mori de foame sau sa manaci frunzar,
Dar sluga umilita nu poti fi la magar!...